

слѣдувалъ да чете книгъ-тѣ си и да върши службъ-тѣ си.

Но въ горѣреченый-тъ разговоръ былъ докачилъ честолюбіе-то на учитель-тъ, който го наклеветилъ на владыкъ-тѣ, и въ идущій-тъ четвъртъкъ получилъ слѣдующо-то писмо отъ владыкъ-тѣ, който му былъ и чича и пріятель.

“*Милый ми братанецъ и брате въ Исуса Христа:* Казахъ ми че въ прѣминѣлѣ-тѣ Святѣ недѣлѣ, реклъ си думы въ дворъ-тъ на церквѣ-тѣ отъ които естество-то заключеніе ще е че наши-тѣ святи обряди сѣ съвсѣмъ непотрѣбни и безумни, и че спасеніе-то на души-тѣ е съвсѣмъ отвѣтъ рѣцѣ-тѣ на священницы-тѣ. Знаете добръ колко опасны сѣ такывы ученія, и увѣренъ съмъ че не сѣ разбрали право думы-тѣ ти. Вѣроятно е че си искалъ само да кажешъ че тѣя обряди трѣбува да сѣ придружаватъ съ правы сърдечны чувствованія; и че вънкашни обряди и вътрешно чувствованіе и двѣ-тѣ сѣ еднакво потрѣбны; и че ако вѣра и покаяніе сѣ потрѣбны за вѣрующій-тъ, еднакво сѣ необходимы и службы-тѣ на священникъ-тъ за пріиманіе-то на тѣхъ вѣрѣ и на това покаяніе, и за право-то извършаніе на крещеніе-то, на миропомазаніе-то и на другы-тѣ таинства, безъ които спасеніе-то не е възможно. Надѣхъ сѣ че такъвъ ще бѣде твой-тъ отговоръ, и че ще дадешъ на народъ-тъ такава тѣлкованіе на думы-тѣ си въ идущѣ-тѣ Святѣ недѣлѣ.

Съ братскы поздравленія

Азъ съмъ

Вашъ Молитель и пр.